

גו כבוד

א מ"י מ"ו מ"ג
אמרי ביה ה"ט
א כ מ"י ע"ס פ"ט
ה"ה סגן לרח"ק
ק"ה :

והיא אמר ששאל ס' . לא מני לממר דרבי יהודה בנפלים חיירי
מדנקב שמי ושמי ולא נקט ג' ה' א' נמי מדקמתי ילדה :
דין לבא מן הדין להיות כדון . וה"ה ובלא ק"ו נמי אמרי מטמא
חיפוק ליה דקשי לא גרע משופי ולמה בשביל קשי ש' לה להיות
טמאה ו"ל דמטמא דרבי אליעזר

כדמפרש רבא בגמרא דמיה מחמת
טמאה ולא מחמת ולו ולק נרד לא
לרבנן ק"ו ומחמת ק"ו ליה לן למדרש
קרא דמיה למילתא אחריית וליכא
לוקמי קרא אפי' בימי נדה דליכא
ק"ו דרבנן נמי דרבי תנב ישיבה אחת
לטולן ורבי אליעזר סבר דכיון דליכא
לוקמי קרא בימי נדה אפי' א' נימא
ק"ו משום דיו און לך לטמא אלא
בימי זבה אבל בימי נדה טמאה
ולדידה אף בימי זבה טמאה משום
תנב ישיבה אחת לטולן כדאמר בעמי' :
אימא בימי זבה טמאה בימי
נדה טמאה . פי' הקנטרס
ארכי אליעזר פריך דמטמא אף בימי
זבה מדקאמר ת"ק כל דמי שיהא
רוחא טמאה ועלה קא"ל אליעזר
דטמאה ולא מפליג משמע דאף בימי
זבה דטמאה דיו דקא"ל אליעזר
לדבריהם דרבנן קאמר להו והר"ר
מנחם מפרש דרבי אליעזר לא מטמא
אלא בימי נדה כדקאמר דיו והא
דקפ"ח בימי זבה בימי זבה טמאה
הו סו"ס מילתא דרבא דלאמר כהא
זכינהו רבי אליעזר לרבנן דהא מקרא
דמיה הו להו לרבנן לעמא בימי
נדה ולמרי בימי זבה ומשני תנב
ישיבה אחת לטולן וכיון דקמ"ו מטמאין
בימי זבה אית לן לטמא מקרא דתנב
אף בימי נדה דהא משמע ישיבה אחת
לטולן ואון לחלק ביה ואם כן קרא
דמיה אחת למילתא אחריית והכי
דרשין לעיל כדב"התא לרבנן משנב
שכל דמיה טמאים ואם האמר וכיון
דלוי לאו קרא דתנב אף רבנן הו
מטמאין מקרא דמיה א"כ היכי כעו
למעבד ק"ו דאף בימי נדה טמאה
דקאמרי הרי אט משכינן אישך בלשון
אמר ו"ל דפרכין ליה כיון דקמ"ו
מטמא דטהורה אף בימי נדה אית
לן למימר דמיה לדשא אחריית :
לא

מוסף רש"י
יולדת לחשעה
אינה יולדת
למקוטעים . אלא
למדיס שלימ של
שלימ יום (ר"ה י"א).
לחקופות הימים .
הרי עשה פדשים ובי'
ימים (ימות מכ).
ולא מחמת ולד .
שנב הקשי שאל
קודם הולד מחמת זכר
הקשי , אט מילתא
לדי זבה , וכ"ע דס'
שלאמר הולד (מטמאין
: פ"ו).

לידי חילול שבת . שלא חלל בשבת ויטעך לחלל עליה אח השבת:
אלא מרביעי ואילך . אבל ליל שלישי וליל שני ומולאי שבת לא דלי
מתעברה למולאי שבת שמא חלל לרע"ג דמני בשבת ומולאי שבת
מתחלל שמתן רשות לחללו מפני סכנת גופה . והכי דמי עשה מרע"ג
תורה אור ימים שבוים מולאי ימים הו שבוים

לידי חילול שבת ברביעי ותו לא אימא
מביעי ואילך אמר מר זוטרא מאי מעמידי
דחידים הראשנים דכתיב ו"חון [ה'] להי"ד
הדין הדין בגימטריא מאתן ושבוים וחד הו
אמר מר זוטרא אפי' למ"ד יולדת לחשעה
אינה יולדת למקוטעים יולדת לשבעה יולדת
למקוטעים שנאמר ויהי לחקופות הימים
*ותהי הנה ותלד בן מעוט חקופות שנים
אין קשי יותר מב' שבתות : רבי יוס' ור"ש אומרים
מאי מעמידי דרבנן דכתיב *וטמאה שבוים
כגדחה כגדחה ולא כויבתה מכלל דויבתה
פדורה וכמה שבוים ח"ר יש מקשה עשרים
וחמשה יום ואין זבה עולה בהן כיצד שנים
בלא עת ושבעה נדה וב' שלאחר נדה
וארבעה עשר שהולך מפורד ואי אפשר
שתחקשה עשרים וששה יום בלא ולד ולא
תהא יולדת בזוב בלא ולד בתלתא נמי סגי
אמר רב ששת אימא במקום שיש ולד אמר
ליה רבא והא בלא ולד קתני אלא אמר רבא
הכי קאמר אי אפשר שתחקשה עשרים
וששה יום במקום שיש ולד ולא תהא יולדת
בזוב ובמקום שאין ולד אלא נפל בתלתא נמי
הויא זבה מ"ט אין קשי לנפלים : **מתני'**
"המקשה בתוך שבועים של נקבה כל דמים
שהיא רואה שהדין עד שיצא הולד ורבי
אליעזר מטמא אמרו לו לרבי אליעזר ומה
במקום שהחמיר ברם השופי היקל ברם
הקשי מקום שהיקל ברם השופי אינו דין
שנקל ברם הקשי אמר להן דיו לבא מן הדין
להיות כגדון כמה היקל עליה משימאת זבה
אבל טמאה מוטמת נדה : **גמ'** חנו רבנן
השב לריבות המקשה בתוך שבועים של נקבה
שבכל דמים שהיא רואה שהדין עד שיצא
הולד ור"א מטמא אמרו לו לר"א ומה במקום
שהחמיר בשופי שלפני הולד היקל בשופי
שלאחר הולד מקום שהיקל בשופי שלפני
הולד ממה היקל עליו טמאה נדה אמרו לו
לרבי אליעזר ומה דמה דמה *מחמת עצמה
ולא מחמת ולד ה"ג *וטהרה במקור דמיה מחמת עצמה
ולא מחמת ולד אימא בימי נדה זבה טמאה אמר קרא תשב
ישיבה אחת לכולן : **מתני'** יכ"ר אחד עשר יום בחוקת טהרה
ישיבה

הולד אינו דין שנקל בקשי שלאחר הולד אמר להם דיו לבא מן הדין להיות
כגדון ממה היקל עליה משימאת זבה אבל מטמאה מוטמת נדה אמרו לו
*דרי אנו משיבין דך לשון אור ומה במקום שהחמיר בשופי שלפני הולד
היקל בקשי שעמו מקום שהיקל בשופי שלאחר הולד אינו דין שנקל בקשי
שעמו אמר להם אפילו אחם משיבין כל היום כולו דיו לבא מן הדין להיות
כגדון ממה היקל עליה משימאת זבה אבל מטמאה מוטמת נדה אמר
רבא בהא זכינהו ר"א לרבנן לא אמריתו דמה דמה *מחמת עצמה
ולא מחמת ולד ה"ג *וטהרה במקור דמיה מחמת עצמה
ולא מחמת ולד אימא בימי נדה זבה טמאה אמר קרא תשב
ישיבה אחת לכולן : **מתני'** יכ"ר אחד עשר יום בחוקת טהרה
ישיבה

מכל טומאה כגון חון מלאת: אינו דין שנקל ברם הקשי . לטהרה מכל טומאה ואפי' ממדות: דיו לבא מן הדין . כגון קושי של חון מלאת
שאחס למדין מקושי דעלמא: להיות כגדון . כקושי דעלמא: **גמ'** חשב . על דמי טהרה: עד שיצא הולד . יא' הולד טמאה ליה: הרי אנו משיבין
אותך לשון אחר . שלא נלמד קושי שלמא (מקושי) שלפני דכדאמרי' לעיל מקום שהיקל בקושי שלפני הולד אית דין שנקל בקושי שלמא דהא
הוא דליכא למימר דיו לקושי שלמא דהויה נקושי שלפניו שרי מנעו אט למדיס אלא הכי גמרינן מקום שהיקל בשופי שלמא דאית
דין שנקל בקושי שעמו ששם השופי דהשחא יליף קושי של אחרי דטהור לגמרי וליכא למימר ממה היקל מוטמאת זבה כדקאמר: דיו
לבא כו' . שהרי ק"ו אית מכל קושי שלפניו כדקתני ומה במקום שהחמיר בשופי שלפני הולד היקל בקושי שעמו: זכינהו . משונה
נלמא יכול להשיב: אימא בימי נדה נדה . לר"א פריך כיון דלמא ליה דיו לרדי מיהא דבימי זבה טמאה קושי שלפניו כגון רחמא בקושי
שנעבד ימים ראשונים מהא טמאה ואם רחמא יומר יא' הדס טהור ומטבול לאחר שנעבד ראשונים של קושי: ישיבה אחת לכולן . או
כולן טהורין או כולן טמאין: **מתני'** כל אחד עשר יום . אחר הגדות אשה עומדת בחוקת טהרה . ובגמרא [גמ'] מפרש לאי הלכתא:
שבת

[לפ"ל כ"ט כבוד ס']
ר"ה י"א . ימות מכ .

[למראה כענין מולאי
וכן דע דיל הדין
לחקופת הימים ימי הכיבוד
כמדתו לחון מכל
ישיא ופירוש וזהו מה
שכחה כבר כלפי טמא
מבלי ישיא אלוה
טמא ויהיה כמו אחר
ויכרה ה' לחקופת הימים
וזו כשהשלים ימי הכיבוד
יהיה כן דע חון שבת
כעבר וט']

[מורי מורד חזק
משה ה']

הנהרות הב"ח
(א) רש"י דרי גניס
ג"ל קודם ד"ס אלא
מנשי: (ב) ד"ה הרי
אט ובי' קושי שלאחר
הולד מקשי שלפני הולד
כדאמרי' [לפ"ל מקום
שהיקל בקושי :

גליון הש"ס
גמ' הרי אנו משיבין
לך . כ"ט נחמתי' דכ"ח
ה"ה ע"ה: תוס' ד"ה
ובא ובי' ע"י מדקמתי
ילדה ובי' . כדמשמע
[לפ"ל כ"ט כבוד סג'
ובי' ילדה וט' :

[לפ"ל לה']

תוספי הרא"ש
אמר לת ר"י . חזייה
ל' ק"ו מהבא טען
למכא' אומותיקושי
סנדק נרע ו"ל דמטמא
ד' אליעזר כדמפרש
בגמ' וטהור סנדק
היה מחמת עצמה
ולא מחמת ולד דמטמא
דרבנן משנב . חזייה
כיון דמטמא ד' אליעזר
קראו סא קאמרי' לה
ק"ו ו"ל ד' הקדוש סנדק
למדרש קרא כדאמרי'
און משום ק"ו ו"ל
אליעזר השבט דאפי'
דשדיו ק"ו און לבס
למרי אלא בימי זבה
והשם דיו אב' בימי
נדה טמאה וטהור ו'
אליעזר איכא דמיה
ה"ל דאפי' בימי נדה
מטמא כדאמרי' בגמ'
וימא בימי נדה

בימי זבה טהרה וטהרי'
כיון דרדיש ליה מקרא משמע
ל' ד' הבכל עין סא . חז"ל
רבא דרש דקשרי בהא וטמא
ר' אליעזר רבנן וטמא ואלו הרי וטמא
הע"ג . דאית לוי ק"ו ל' לבס
למכא' כ"ס נדה מרכיבי דמיה
וטמא אימא דרבנן אמר קרא
תשב ישיבה אחת לכולן וכיון
דמטמאין בימי זבה